

Окр. инспекторъ сътрудничелъ въ „Природа“, — билъ естественикъ. И се усъмнилъ още повече въ „шопа“.

— И самъ азъ съмъ естественикъ, учителъ Тома Виденовъ. Даже сътрудница въ „Природа“. Я ми посочете нѣкоя статия въ „Природа“, която да ви е обърнала внимание?

Учителъ Виденовъ не се е докачилъ. Поусмихналъ се малко и казалъ:

— Изпитътъ, на който ме подлагате, г-нъ инспекторе, не е мжченъ. Но щомъ сте естественикъ, позволете ми да използвамъ вашата ученостъ. Чета въ „Природа“ статията за Ледовития океанъ. И не мога да си обесня, защо вѣчните ледове сѫ покрити винаги сѫ мжгли! Тамъ не ставатъ никикви изпарения . . .

Окръжниятъ инспекторъ се поклонилъ на „шопа“ и му стисналъ ржката:

— Прости, учителю благи: това и азъ не знамъ!

Учителъ Виденовъ не е училъ въ Вѣрбовчецъ само децата. Презъ 15 години просвѣтителство тукъ той се намисалъ и въ най-незначителните общоселки работи. И е съумѣвалъ да се наложи. А въ училището е „жарилъ“ децата съ пlesници не по-малко отъ майките имъ. И все пакъ тѣ сѫ го обичали и тачели, защото той е топлилъ сърдцата имъ съ романтиката на народното ни възраждане